

Скарбничка

ОМАНЛИВИЙ КРАСЕНЬ 2

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ 4
ПУТЕШЕСТВИЕ В СТРАНУ ЛОГИКИ

ДОБРИЙ САМАРЯНИН 5

З ІСТОРІЇ ПРИЛАДДЯ 7

ЗАПРЕЩЕННОЕ КАТАНИЕ 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

ЧОМУ ДМЕ ВІТЕР? 11

Пень

Красуня-осінь одягнула ліс у різнобарвне вбрання. Хоч сонце стало менш яскравим і пекучим, воно весело підморгує мешканцям лісу. Визираючи з-за хмаринки, сонце не засмучується через те, що опало листя та пожовкла трава. Воно розуміє: опале листя збагачує ґрунт добривами, допомагає вижити взимку деревам, тваринам і кохам. Ліс, напоєний пахощами, незабаром порине в білий сон...

Але що це за гамір?! Це лісові мешканці готуються до першого морозу, метушаться, шукаючи їжу. Ось їжак пробіг, несучи на собі грибок, а там білочка скаче з гілки на гілку, шукаючи поживи. Усі заклопотані.

Сумує лише старий Пень, розкинувши своє коріння серед галявини. Невесело йому, відколи зрубали його міцний стовбур. Відчуває себе сиротою без свого чудового листя, без галасливих сусідів-пташок. А ще й чує неприємні розмови мешканців лісу: «Примостився тут серед галявини, треба постійно тебе перестрибувати!» – незадоволено вигукує заєць. «Ти нам усім заважаєш», – бурчить їжак, обходячи старого. А який він некрасивий!» – каже білочка. «Так, мабуть, я негарний, я нікому не потрібний», – зітхає старий Пень, пускаючи гірку сльозу.

Засмучено дивиться він угору, очікуючи після холодних дощів першого снігу. Замислюється Пень: «А що там, на небі? Хто керує дощем та

снігом, вітром та сонцем? Мабуть, є вгорі Хтось Усемогутній, Хто турбується про все і всіх на землі». І від цієї думки йому стає радісніше. Тішить старого й те, що скоро вкриється він білосніжною ковдрою і ніхто більше не насміхатиметься з нього.

Незабаром ліс став білим-білим. «Ось і дочекався зими, – подумав Пень. – Тепер можна і відпочити...». Відпочивали в лісі всі: ясени і клени, берези та горобина, калина та горішина. Лише зима невтомно йшла лісами, гаями та садами, розфарбовуючи все білим кольором. Уже не чути в лісі гомону, усе немов замерло. Лише де-не-де видно на сніговому килимі сліди пологлих зайців.

Скільки часу спав Дідусь-Пень, він не знає. Розплющивши очі, побачив, що його тепла біла ковдра зникла. Снігу не було вже ніде... Лише самотній струмочок нагадував про чудовий зимовий килим. Зрадив старий Пень, що прийшла весна. Проте спогади про колишні образи знову завдали йому болю. Він подивився вгору. Сиренька хмаринка, що пропливала над галявиною, вигукнула: «Не сумуй, дідусю, ми про тебе подбаємо! Сонечко допоможе». Від цих слів старому стало тепліше на душі. А згодом Пень відчув, що з нього почали проростати гарні гілочки із зеленими листочками. Білочка, котра стрибала по гілках сусіднього дерева, крикнула: «Поди-

вись, яким гарним став наш Пень!». «Невже це про мене?» – замислився, ніяковіючи, старий.

Одного сонячного ранку на лісовій галявині з'явилися чоловік з дівчинкою. Побачивши старого Пня, дівчинка радісно вигукнула: «Як добре, що тут є пенюк! Я зможу відпочити на ньому! Який він гарний!» Зігріли серце старого слова дівчинки. Його молоді гілочки зацвіли. А невдовзі біля Пеня виросли гриби. Це були дружні опеньки, які дуже полюбили свого доброго сусіда.

Любив старий Пень розповідати всім мешканцям лісу цікаві історії. Прилітали послушати пташки, прибігали тварини, радісно гуділи бджоли. Якось проходив поруч їжак і, зупинившись, промовив: «Вибач, друже, що ми тебе ображали. Ти потрібен нам, ти потрібен лісу!» У старого на очах знову з'явилися сльози. Але цього разу це були сльози радості. Пень знову подивився вгору, він подумки дякував Тому, Хто турбується про всіх на землі, Хто виявляє Свою любов до всього живого, Хто любить і його, старого Пня, даруючи дивовижних друзів.

ДРУГ

НЕУВАЖНА
ДАРИНКА

10

НЕБЕЗПЕКА

У Маринки завтра важливий день – у тата вихідний, і він пообіцяв, що візьме доньку із собою до лісу збирати гриби. Дівчинка багато разів бачила гриби на картинках та на базарі, але ще жодного разу не збирала їх сама. Тато розповідав, що гриби ростуть так, що їх не видно, і потрібно докласти зусиль, аби їх знайти. Маринці подобається гратися в піжмурки, їй часто вдається знайти тих, хто ховається. Отож дівчинка й уявляла, як заглядатиме під кожен кущик, ретельно шукаючи гриби та складаючи їх до кошика.

У таких роздумах Маринка ходила по садочку. Вона помітила красиві квіти й вирішила зробити невеличкий букетик для мами. Ось там рожеві зірочки, а тут блакитні дзвіночки, білі ромашки. Аж раптом під розлогим кущем у траві вона помітила щось велике і червоне.

«Напевно, троянда», – подумала Маринка, пробираючись крізь сухе гілля під кущ. Вона обережно розгорнула траву і...

«Оце так сюрприз! Гриб!»
Справжнісінький! Та який красень: великий, червоний з білими цятками на брилику! А на високій ніжці ще й щось схоже не мереживну спідничку. Гриб зовсім не ховався. Навпаки, він начебто промовляв: «Зірви мене, зірви!».

Маринку не потрібно було вмовляти, вона швиденько схопила красеня-гриба та побігла порадувати маму.

За кілька хвилин, тримаючи букетик квітів у одній руці, а гриба – в іншій, схвильована Маринка забігла до кухні:

– Мамо, подивися, якого гарного гриба я знайшла! Можеш зварити з нього суп?

Але мамина реакція була дуже дивною: очі в неї стали

круглими від подиву, вона взяла доньку за лікоть, підвела спочатку до смітника, у який мовчки викинула гриб, потім до умивальника, де швиденько помила дівчинці руку, і лише потім з полегшенням сказала:

– Доню, це дуже небезпечний отруйний гриб. Він називається мухомор. Його не лише не можна їсти, але й брати до рук. Якщо цей гриб людина з'їсть, вона отруїться й може навіть померти.

– Але ж він такий красивий! Невже він може вбивати? – не могла повірити в це Маринка.

– На жаль, так. Є навіть ще небезпечніші гриби, тому перш ніж зривати гриб, потрібно бути впевненим, що він не отруйний. А знаєш, що мені нагадає мухомор?

– Що?

– Гріх. Він дуже привабливий. Гріх неначе спонукає: «Візьми мене». Він отрує. Той, хто не розуміє, що гріх небезпечний, «бере» його, спочатку отримує задоволення, а потім гине.

– А як розпізнати, які гриби отруйні, адже завтра ми поїдемо їх збирати? – запитала Маринка.

– Запитувати в нас, – усміхаючись, відповіла мама.

Наступного ранку в лісі Маринка була дуже уважною. Вона стежила за тим, які гриби батьки клали до своїх кошиків, розпитувала про кожного гриба і скоро навчилася відрізняти отруйні гриби від їстівних. А коли вона натрапляла на мухомор, то згадувала, що їй розповіла мама про отруйність гриба та гріх, якого треба уникати.

Будьмо й ми обережними!

Белочка прицепила на дерево 35 грибов. Скільки грибов утащила ворона? Каких цифр не хватает на рисунке?

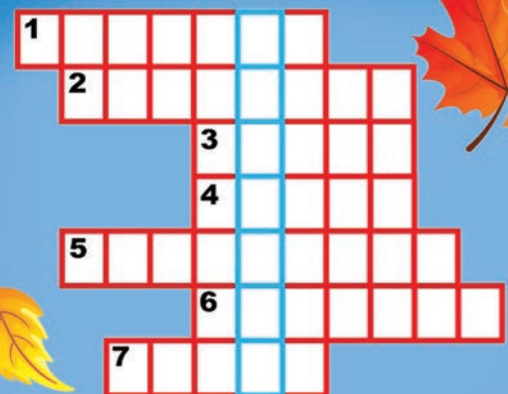

Филворд

Найди 7 названий грибов.

Б	О	Р	А	К	П	О
П	О	О	К	Ш	Б	Д
О	Д	В	И	У	Є	Р
С	И	О	Л	Н	З	Ї
О	Н	В	Ь	В	О	О
В	И	К	Д	И	Я	П
Г	Р	У	З	К	Т	А

Решу кроссворд.

Перший день у школі

Ви знаєте, як весело буває цього дня школярам. І новеньке вбрання, і блискучі шкільні ранці, і багато квітів, і веселий перший дзвінок, і найперший у житті урок!

А яким в інших країнах є цей день?

В Індії, наприклад, навчання починається в червні, коли мине пора найбільшої спеки. Учителю вітає тих, хто вперше прийшов до школи. Він читає їм давню народну казку, а потім усі діти вчать літеру «А». Вони пишуть цю літеру і співають про неї пісні. Батьки дітей одягають учителю на шию вінок із гарних квітів. Є в Індії й такі школи, де один день діти вчать без учителів. Цього дня учні обирають з-поміж себе учнівський уряд: парламент і міністрів. Найголовніший з усіх міністрів – міністр дисципліни.

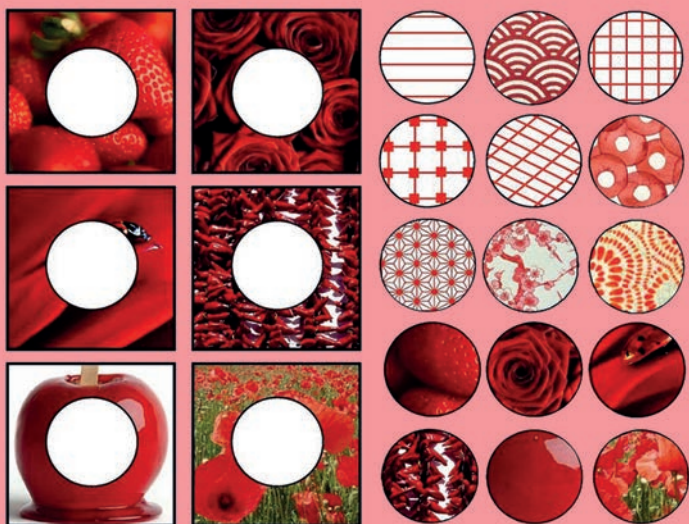
У Японії початок навчання у квітні; саме тоді в цій країні цвітуть вишні. Учителю вітає

школярів, а потім показує, де хто з учнів сидітиме й де вони мають ставити черевики. Адже в Японії, як і в Індії, перед тим, як увійти до будинку, треба зняти черевики й залишити їх біля входу. Так само й у школі.

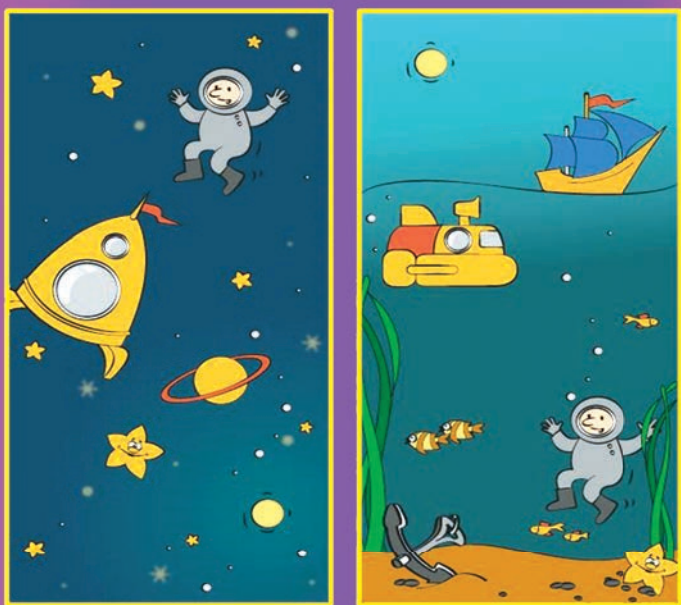
Діти у Фінляндії, уперше йдучи до школи, дають обіцянку, що не псуватимуть своїх гладеньких, чистеньких парт, не обливатимуть їх чорнилом. І своїх обіцянок вони дотримуються. І не тому, що у Фінляндії за зіпсовану парту доводиться платити гроші. А просто новенькі блискучі парті значно більше подобаються учням.

О. Мороз

Підбери фрагмент.

Найди 6 одинаковых фрагментов на картинках в космосе и под водой.

Подолай лабіринт.

РАСШИФРУЙ СЛОВО.

4 2 7 1 5 8 3 6

□ □ □ □ □ □ □ □

$$2+2=K$$

$$7-1=b$$

$$5-3=A$$

$$0+7=P$$

$$4-3=y$$

$$3+2=C$$

$$1+7=E$$

$$9-6=L$$

Конни выбежала на крыльцо своего дома, чтобы помахать своей подруге Элис, которая как раз проезжала мимо на своем велосипеде.

— Наш городок такой тихий, — размышляла она, — здесь никогда ничего захватывающего не происходит. Вот если бы у меня был велосипед, я могла бы кататься по городу после обеда, как это делает Элис.

Однако девочка знала, что на велосипеде она сможет рассчитывать еще не скоро. В данный момент мама с папой не могли позволить себе столь дорогую покупку, а денег, которые Конни получала, присматривая за соседскими детишками, едва хватало ей на необходимое.

В этот момент из дому выглянула мама.

— Конни, будь добра, сходи к миссис Браун. Она обещала дать мне новый рецепт сладкого пирога, — попросила она.

— Уже иду, мамочка, — ответила девочка. Она хорошо знала миссис Браун, поскольку частенько нянчилась с ее трехлетней дочуркой Ширли.

Дом Браунов находился всего в квартале от них.

— Интересно, где сейчас Ширли? — подумала Конни, а затем вспомнила, что малышка, вероятно, спит. Вдруг Конни показалось, что она слышит голос Ширли. Звук раздавался как будто с улицы. Спрыгнув с качели, девочка подошла к парадному крыльцу. Сделав несколько неуверенных шагов вверх по лестнице, она замерла. И вдруг отчетливо услышала, как малышка испуганно зовет маму.

— Мамочка! — вновь раздался ее голосок. Звук доносился откуда-то сверху. Конни вернулась во двор и стала вглядываться в окна детской комнаты, которая находилась на втором этаже. Одно из них было чуть приоткрыто. Сквозь щель Конни увидела

руки и лицо Ширли. Малышка плакала. Из приоткрытого окна серой струйкой просочился дым.

— Я иду, — чуть слышно выдохнула Конни.

Стремглав бросившись в дом, она взбежала по лестнице на второй этаж. Навстречу ей взметнулись языки пламени. По-видимому, очаг возгорания находился где-то в кладовке. Комната Ширли располагалась дальше по коридору. Расстояние между противоположной стеной и огнем составляло не более полуметра. Прижимаясь к стене, она благополучно преодолела опасный участок. Сквозь завесу дыма Конни все же удалось разглядеть, что дверь в детскую осталась открытой. Вбежав в ее комнату, она нашла плачущую девочку. Не теряя времени, Конни подхватила ее и поспешила обратно в коридор. Однако к тому времени дым стал настолько густым, что вызвал у обеих девочек приступ удушья. Их глаза мгновенно воспалились и стали слезиться. Огонь преградил им путь. Прижимая Ширли к себе, Конни вернулась обратно в детскую. Распахнув окно, она заметила, что возле дома собирается толпа народу. Где-то вдалеке завывала пожарная сирена.

Однако Конни понимала, что у них нет времени ждать, пока подоспеет помощь. Девочка лихорадочно осматривала стену дома. Внезапно взгляд ее упал на

водосточную трубу. Но расстояние между ней и окном составляло около полуметра. Собравшись с духом, Конни командовала:

— Взярайся ко мне на плечи, Ширли, и держись крепче!

Не смея взглянуть вниз, Конни осторожно ступила на подоконник. Дотянувшись до водосточной трубы, Конни крепко-накрепко обхватила ее обеими руками. Конни шагнула с подоконника. Толпа внизу испуганно ахнула. Девочки повисли в воздухе. Труба слегка подалась вперед. Медленно Конни заскользила вниз. Взгляды собравшихся людей были устремлены на девочек. Даже приезд пожарной машины не смог отвлечь их внимание.

Когда нога Конни наконец коснулась земли, ликующие возгласы присутствующих огласили окрестность. По щекам миссис Браун текли слезы радости. Прижимая к себе дочь, она сказала: «Я так тебе благодарна, Конни!»

На следующий день, вернувшись из школы, Конни увидела автофургон, припаркованный у ее дома. Сотрудник службы доставки разгружал из него новый сверкающий на солнце велосипед.

— Вы, наверное, ошиблись адресом, — подойдя к нему, сказала Конни.

— Не думаю, — ответил тот, улыбнувшись, — вы разве не мисс Конни Денфорд?

— Да, это я.

— Тогда это для вас.

А к рулю был прикреплен конверт, вскрыв который, Конни увидела слова благодарности от миссис Браун. Все еще не веря своим глазам, Конни сказала: «А я еще говорила, что в нашем городке ничего захватывающего не происходит!»

Путешествие в Страну Логики

Помоги ребятам решить все головоломки, чтобы попасть в Страну Логики. За каждое выполненное задание в награду ты получаешь ключ. Эти ключи помогут открыть врата в чудесную страну.

14. Профессор решил угостить друзей своим фирменным овощным салатом. Для этого ему понадобилось: перца – 3 штуки и столько же помидоров; огурцов меньше, чем помидоров, но больше, чем редисок. Сколько всего штук разных овощей использовал профессор в салате?

15. Что принадлежит тебе, однако другие этим пользуются чаще, чем ты сам?

13. Электричка едет на восток со скоростью 80 км/час. В какую сторону летит дым?

12. В клетке находились 3 кролика. Три девочки попросили дать им по одному кролику. Каждой девочке дали кролика. И все же в клетке остался один кролик. Как так получилось?

9. Папа позвонил дочке, попросил ее купить кое-что из вещей, нужных ему к отъезду, и сказал, что деньги лежат в конверте на письменном столе. Девочка, мельком взглянув на конверт, увидела написанное на нем число 98, вынула деньги и, не сосчитав их, положила в сумку, а конверт смяла и выбросила. В магазине она купила на 90 гривен вещей, а когда хотела расплатиться, то оказалось, что у нее не только не остается восьми гривен, как она предполагала, но даже не хватает четырех гривен. Дома она рассказала об этом папе и спросила, не ошибся ли он, когда считал деньги. Отец ответил, что он сосчитал деньги правильно, а ошиблась она сама и, рассмеявшись, указал ей на ошибку. В чем была ошибка девочки?

10. Сосчитайте, сколько треугольников в фигуре, изображенной на рисунке ниже.

11. Чем больше из неё берёшь, тем больше она становится.

7. Когда сутки короче: зимой или летом?

3. Одно яйцо варят в течение 4 мин. Тогда оно считается сваренным. За сколько минут можно сварить 5 яиц?

6. Два мальчика встретились в вагоне поезда:
– Я всегда еду в 5 вагоне с хвоста поезда, – сказал Иван.
– А я – в 5 от головы, – ответил Игорь. Сколько вагонов в поезде?

4. Швея имеет кусок сукна 18 м и каждый день отрезает по 3 м. На какой день она отрежет последний раз?

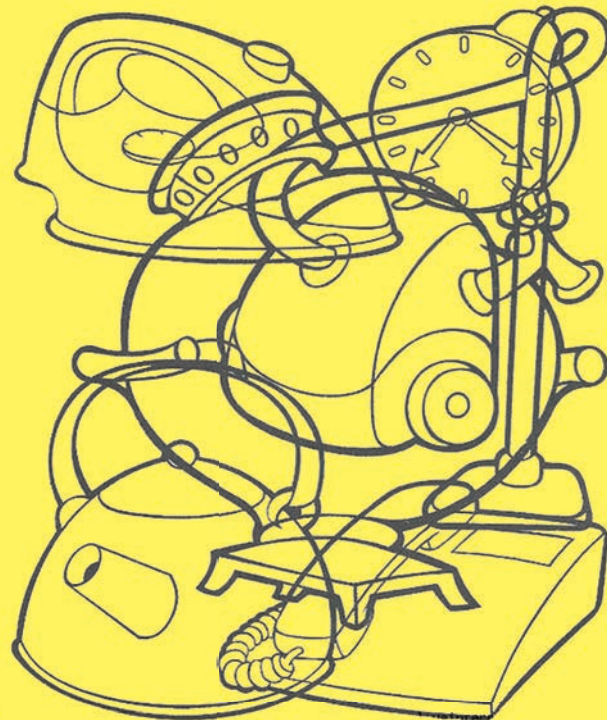
2. Сколько раз можно от 100 отнять 10?

5. Два человека подошли к реке. У пустынного берега стояла лодка, в которой мог поместиться только один человек. Все же оба туриста без всякой помощи переправились на этой лодке через реку и продолжили свой путь. Как они это сделали?

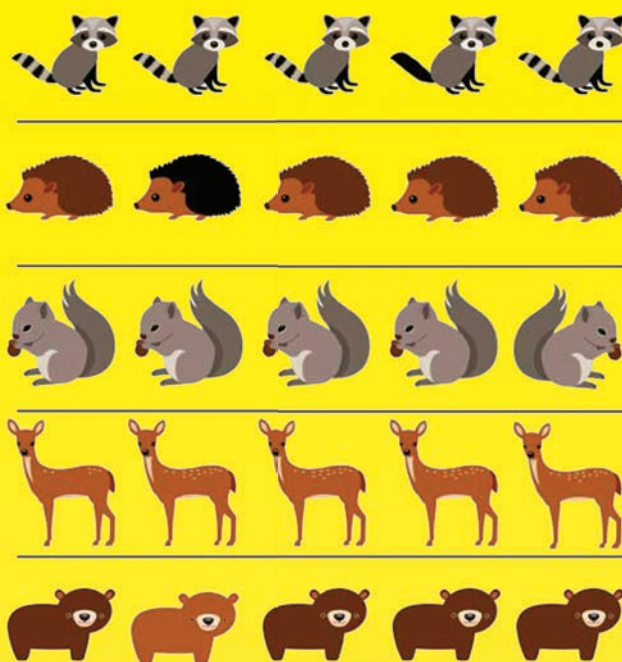
1. Быстро топчешься на месте, он летит с тобой вместе.

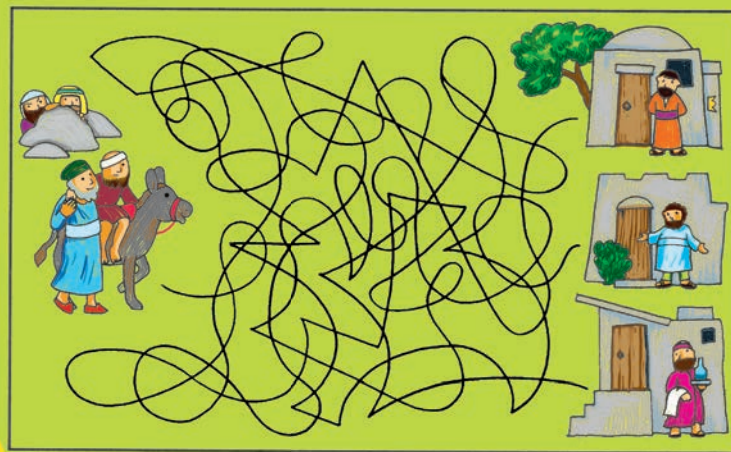
Які предмети ти бачиш на малюнку? Назви їх.

ЗНАЙДИ ЗАЙВЕ.

Следую за линиями, определи, в какую гостиницу самарянин привез раненого.

РЕБУСЫ

ТУ

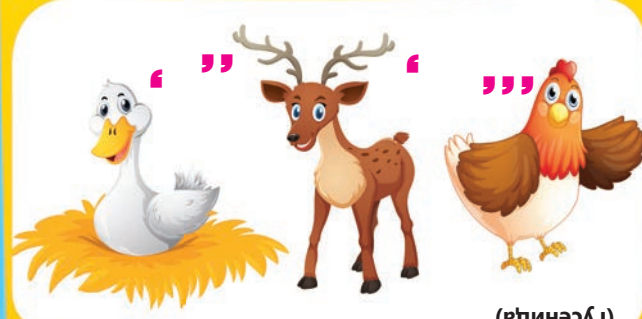

(Туча)

Г=К

(Бирка)

(Гуси)

Пан Мейерс подивився на пухнасті клубочки, що вместилися біля живота своєї матері – кокер-спанієля. П'ять цуценят. П'ять непосидючих клубочків, які гавкали.

Він насупився. В одного із цуценят була слабенька скалічена лапка, і він ледь міг шкутильгати, намагаючись гратися зі своїми братиками. Чоловік зітхнув: «Ніхто його не купить».

Через декілька днів після того, як чоловік висів під своїм вікном табличку «Цуценята на продаж», він уже зустрічав першого покупця. Це був хлопчик, що дивився на нього знизу догори.

– Скільки коштують ваші цуценята? – запитав він. – Двадцять п'ять доларів кожне, – відповів пан Мейерс.

– Ой, – із сумом у голосі промовив хлопчик, – у мене тільки три долари. Можна мені хоча б подивитися на них?

Пан Мейерс повів хлопчика до ящика. Очі хлопчика заблищали, коли він спостерігав за

п'ятьма пухнастими кульками. Раптом він сказав: – Прошу вас, дозволяйте мені взяти того цуцика, у якого uszkodжена лапка. Я заплачу вам зараз усе, що в мене є, і буду приносити решту щотижня.

– Синку, – сказав пан Мейерс, – ти не захочеш його. Він ніколи не зможе добре ходити. Краще б ти вибрав того, який міг би з тобою гратися, коли підросте.

Тоді хлопчик підняв штани і показав металічні скоби на нозі.

– Я ніколи не міг добре ходити, – сказав він. – Я вважаю, що цьому цуценяті потрібен друг, який зрозуміє його. Мені такий дуже потрібен.

Хлопчик пішов з покаліченим цуценям, дбайливо й обережно тримаючи його на руках.

Навіщо Ісус прийшов на Землю? Щоб знати, як це – бути людиною, і краще нас розуміти; щоб подарувати кожній людині, котра прийняла Христа, надію на спасіння.

Чарльз Міллс

Добрый самарянин

Одного разу, коли Ісус навчав людей, якийсь законник запитав:

– Учителю, що робити мені, щоб жити вічно на Небі?

Ісус же відповів на це запитанням:

– Що в Законі написано?

Законник відказав:

– Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, всією душею, силою і всім розумом, і свого ближнього, як самого себе.

– Правильно ти відповів, – говорить Ісус. – Роби це й будеш жити.

Але законника не задовольнила така відповідь Ісуса. Він знову запитав:

– А хто мій ближній?

Тоді Ісус вирішив пояснити це йому, розповівши таку історію:

«Одного разу якийсь чоловік ішов з Єрусалиму до Єрихону. Дорога була крута й небезпечна. Раптом із засідки вискочили розбійники. Вони накинулися на чоловіка, побили його, забрали одяг, гроші й утекли, покинувши його помирати просто на дорозі. Через якийсь час дорогою тією йшов

священик, який служив Богу в храмі в Єрусалимі. Коли він побачив чоловіка, що стівав кров'ю, то перейшов на другий бік дороги й поспішив далі.

Потім тією ж дорогою йшов левит, який також служив у храмі. Він підійшов ближче, щоб роздивитися пораненого чоловіка, але не захотів бруднити свій одяг, оскільки йому треба було служити в храмі, тому теж пройшов повз нього.

Нарешті дорогою проходив якийсь самарянин. Він змилосердився над пораненим чоловіком і почав, не зволікаючи, промивати йому рани. Потім, щоб полегшити біль, змастив їх олією і перев'язав. Після цього він обережно посадив

того чоловіка на свого осла, довів його до найближчого заїздного двору й дбав про нього до наступного ранку.

Від'їжджаючи, самарянин дав власнику гостиниці два динарії. «Потурбуйся про цього чоловіка, поки він не вилікується», – сказав самарянин. – Якщо ж ти витратиш більше, я заплачу, коли повернуся».

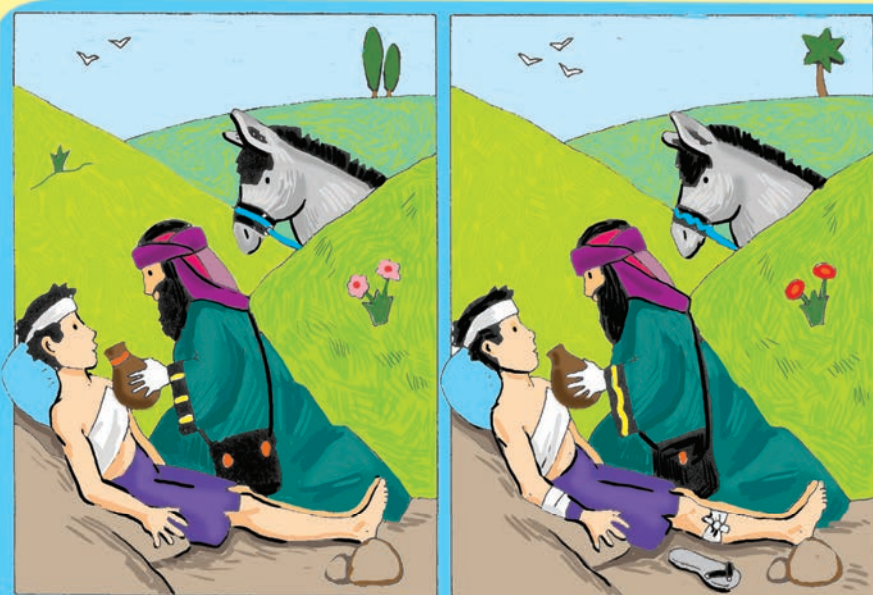
Тоді Ісус подивився законнику в очі.

– Хто з цих трьох виявив любов до пораненого чоловіка? – запитав Він.

– Той, хто змилосердися над ним і був добрим, – відповів законник.

Ісус же сказав йому:

– Іди й роби так само, як він!

НАЙДИ 10 ОТЛИЧИЙ МЕЖДУ РИСУНКАМИ. ПРОЧИТАЙ ПРИТЧУ В ЕВАНГЕЛИИ ОТ ЛУКИ 10:25-37.

Коля недавно научился читать. С каким удовольствием теперь он перечитывал на улице все объявления и вывески. Вот и сейчас, когда они с папой отправились в город, мальчик громко читал по слогам:

«Мо-ло-ко. Гас-тро-ном. Ре-монт ча-сов с га-ран-ти-ей».

– А что такое гарантия, папа? – спросил Коля.

– Гарантия? Это такое обещание. Мастер, который ремонтирует, например, часы, обещает, что часы он отремонтирует качественно. Обычно гарантия дается на какой-то срок. Например, на год. Это значит, что часы целый год должны хорошо работать. А если вдруг поломаются, тогда мастер отремонтирует их заново, но уже бесплатно. Ведь он дал гарантию, – объяснил папа.

– А что еще бывает с гарантией? – поинтересовался Коля.

– В магазинах продают товары с гарантией: холодильники, стиральные машины, телевизоры и многое другое, – ответил папа.

– А игрушки?

– Игрушки тоже, потому что они должны приносить радость детям.

– А бывает ли радость с гарантией? – спросил мальчик.

– А как ты думаешь, Коля? Может ли кто-нибудь дать нам радость с гарантией?

– Не знаю. Наверное, где-нибудь все-таки есть такой магазин, – неуверенно ответил мальчик.

Папа рассмеялся.

– Сынок, это Иисус пообещал нам: «И возрадуется сердце ваше, и радости вашей

никто не отнимет у вас», – сказал папа.

– А на сколько лет Иисус дает нам гарантию? – поинтересовался Коля.

– Эта радость постоянна, – объяснил папа, – но при условии, если мы будем верить, что Иисус всегда будет рядом, что Он помогает нам и охраняет нас. В Библии записано очень много Его обещаний. Господь будет очень рад, если мы, продолжая знакомиться с Его обещаниями, пожелаем испытать их надежность. Кстати, Коля, помнишь, ты недавно выучил библейский стих «Вкусите и увидите, как благ Господь! Блажен человек, который уповает на Него!»? Это тоже гарантия.

– А что значит «вкусите»? – спросил мальчик у папы.

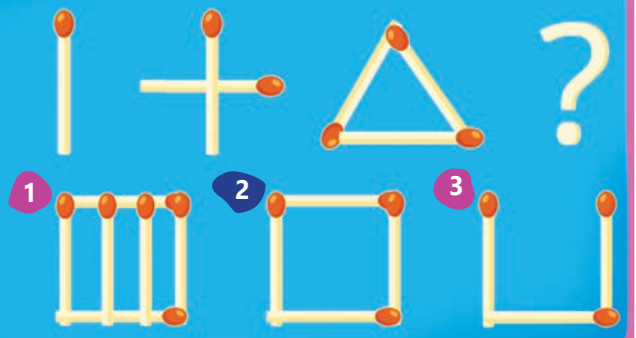
– Я же тебе уже объяснял.

– Ну, папа, объясни еще разочек. Я не запомнил.

– «Вкусите» – это значит «попробуйте», «испытайте на собственном опыте». Царь Давид, который написал эти слова, на собственном опыте убедился, что Бог очень добрый, и если Ему доверять, то можно чувствовать себя всегда счастливым, – объяснил папа. – И хотя слова эти были записаны Давидом, но мысль об этом Давиду послал Сам Бог. Поэтому мы можем уверенно считать эти слова Божиим обещанием, Его гарантией для нас. Этой гарантии никто не может отнять у нас!

– Ура! – обрадовался Коля. – Значит, я уже наизусть выучил радость с гарантией! И ее никто у меня не заберет!

Реши пример. Выбери необходимую фигуру.

Знайди 10 відмінностей.

НАРЕШТІ І Я ВЖЕ ШКОЛЯРКА!

Нарешті і я вже школярка!
Яка урочиста хвилинка!
Немов біля сонечка хмарка,
Засяє вона неодмінно!

Так сяють від щастя обличчя
І в мене, і в мамі, і в тата.
Ой! Дзвоник шкільний вже нас кличе!
Мелодія лине крилата.

Подвір'я шкільне нас вітає –
Батьки, вчителі, наші друзі,
І радість у серці зростає,
Немов тії квіти у лузі.

Я вчитися хочу завзято
У школі, що рідною стала,
Бо мрію я мудрість придбати,
А вивчити треба чимало.

Нехай Бог усім допоможе –
Й мені – цю мету досягнути!
Багато читатиму, схоже,
І треба чимало почути,

Писати, а ще й рахувати,
Співати, і вправи робити –
І все це, щоб мудрість придбати,
У світі по-Божому жити!

Салат «Кубик-Рубик»

Тебе понадобятся:

ДЛЯ САЛАТА

- 1 Арбуз – 1 ломтик
- 2 Киви – 2 шт.
- 3 Дыня – 1 ломтик
- 4 Сыр «Сулугуни» – 50 г
- 5 Базилик – 1 веточка

ДЛЯ СОУСА

- 1 Йогурт (обезжиренный) – 2 ст. л.
- 2 Сок лимонный – 1 ч. л.
- 3 Мед – 1 ч. л.

1 Нарезаем арбуз, киви, дыню и сыр кубиками одинакового размера.

2 Делаем соус. Смешиваем йогурт, лимонный сок и мед.

3 Складываем, делаем куб. Украшаем базиликом и подаем с соусом.

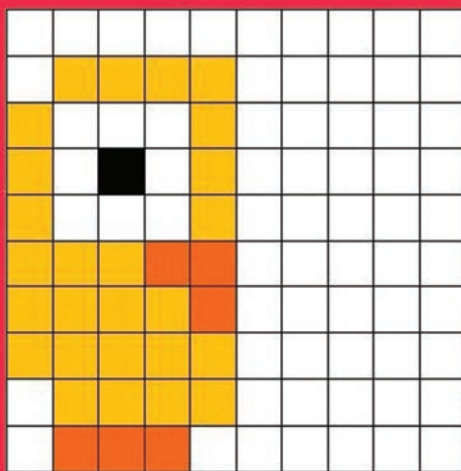
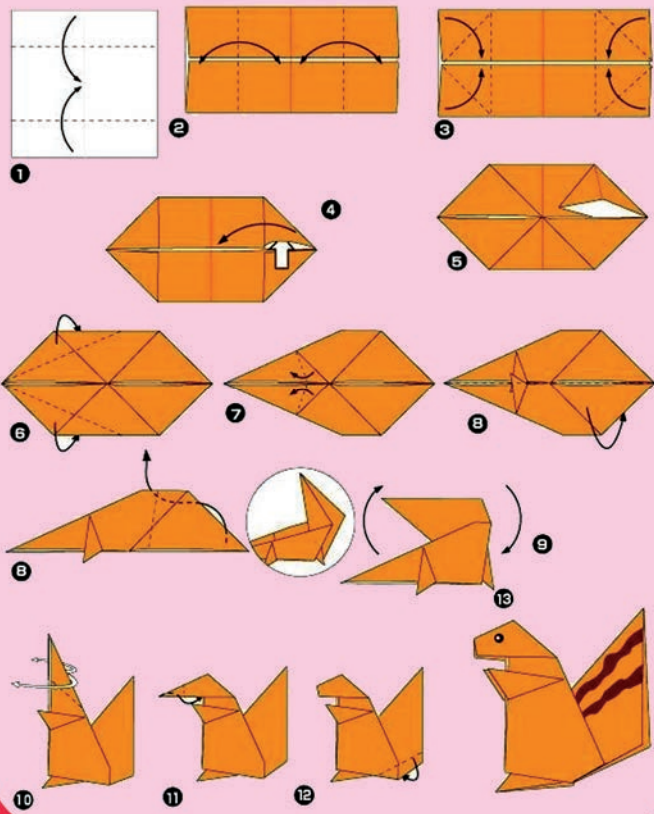
Приятного аппетита!

Підбери необхідну тіль.

Оригами «Белка»

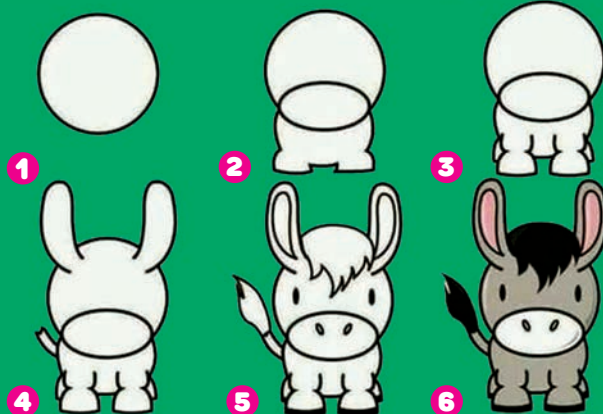
Сделай оригами по образцу.

Домалюй другу половинку.

Учимся рисовать ослика.

Что напутал художник?

З ІСТОРІЇ ПРИЛАДДЯ

Лінійка

Звичайній лінійці з поділками на міліметри й сантиметри понад 200 років. А до того в різних країнах користувалися зовсім іншими вимірювальними предметами. Лінійки (гладкі обстругані дощечки) застосовували ще стародавні єгиптяни при будівництві своїх пірамід, архітектори Стародавньої Греції й Стародавнього Риму виконували креслення за допомогою ретельно виструганих дощочок. У період Середньовіччя німецькі монахи для розмітки ліній на аркушах пергаменту користувалися тонкими свинцевими пластинками. У Київській Русі лінійками слугували шильця – залізні прутки.

З 1792 року за рішенням Паризької академії наук за одиницю довжини був прийнятий метр. Так з'явилися лінійки з діленнями. Дерев'яними лінійками з поділками спочатку користувалися тільки академіки. Згодом їх почали виготовляти і для паризьких студентів. А до шкільних класів лінійка потрапила тільки на початку дев'ятнадцятого століття.

Не кожне дерево підходило для виготовлення лінійки, використовували переважно грушу. Сучасні лінійки виготовляють не тільки з дерева, а й з пластмаси та сталі.

Гумка

Спочатку для стирання написаного користувалися хлібним м'якушем. Коли з Латинської Америки завезли перший каучук, виявилось, що він стирає краще. 1770 року англієць Джозеф Прістлі виготовив першу справжню гумку. А для покращення якості в каучук додавали крейду й пудру зі скла. Латинське слово «resina» означає «смола». Гуму спочатку виготовляли тільки з каучуку. А каучук – це смола «плакучого дерева». Мовою індіанців «кау» означає «дерево», а «учу» – «плакати». Латинською мовою каучук називали «гуммі еластікус», що в перекладі «пружний». А перетворити еластікус в гумку було вже нескладно.

Олівець

Історія олівця починається з XI століття. Художники малювали тоді переважно паличками, виготовленими із суміші свинцю з цинком, іноді їх називали «срібними олівцями». Такими інструментами користувалися такі майстри-графіки, як Дюрер, Ботічеллі тощо.

Графітні олівці відомі з XVI століття. Англієць пастухи з місцевості Камберленд знайшли в землі темну масу, яку використовували, щоб мітити овець. Спочатку через колір, схожий на колір свинцю, родовище прийняли за поклади цього мінералу, використовуваного для виливки куль. Але, визначивши непридатність нового матеріалу для цих цілей, почали виготовляти з нього тонкі загострені палички й використовувати їх для малювання. Такі палички були м'якими, бруднили руки й використовувалися для малювання, а не для письма.

У XVII столітті графіт продавали на вулицях. Покупці, переважно художники, затискали ці графітові палички між шматочками дерева або гілочками, загортали їх у папір або обв'язували їх мотузкою.

Перший документ, у якому згадується дерев'яний олівець, датований 1683 роком. У Німеччині виробництво графітних олівців почалося в Нюрнберзі. Німці здогадалися змішувати графітний порошок із сіркою і клеєм, одержуючи таким чином стрижень не найвищої якості, але за найнижчою ціною. Щоб приховати це, виробники олівців вдавалися до різних хитрощів. У дерев'яний корпус олівця з обох боків вставляли шматочки чистого графіту, у середині ж був низькоякісний штучний стрижень. Іноді осереддя олівця було порожнім. Зрозуміло, що так званий «Нюрнберзький товар» не користувався попитом.

Сучасний олівець винайшов 1794 року французький вчений і винахідник Ніколя Жак Конте.

Наприкінці XVIII століття англійський парламент увів найсуворішу заборону на вивіз дорогоцінного графіту з Камберленду. По-

рушення цієї заборони каралося дуже суворо. Але, незважаючи на це, графіт продовжував потрапляти до континентальної Європи контрабандним шляхом, що призвело до різкого збільшення його ціни. Конте розробив рецептуру змішування графіту з глиною і виробництва із цих матеріалів високоякісних стрижнів. За допомогою обробки високими температурами була досягнута висока міцність, однак важливим був той факт, що зміна пропорцій суміші давала змогу робити стрижні різної твердості, що й стало основою сучасної класифікації олівців за твердістю (Т, М, ТМ або в англійському варіанті: Н – твердий, В – м'який, НВ – середньої твердості). Цифри перед буквами означають подальший ступінь м'якості або твердості. Це залежить від відсоткового вмісту графіту в суміші, що також впливає на колір стрижня – чим більше графіту, тим темніший і м'якший грифель олівця.

Звичну нам шестигранну форму корпусу олівця запропонував наприкінці XI століття граф Лотар фое Фаберакстл, помітивши, що олівці круглої форми часто скачуються з похилих поверхонь.

2/3 матеріалу, що становить простий олівець, потрапляє до відходів при його заточенні. Це насторожило американця Алонсо Таунсенда Кроса на створення 1869 року металевого олівця. Графітний стрижень розміщався в металевій трубці і міг за необхідності висуватися на відповідну довжину. Найпростішою конструкцією є механічний олівець із грифелем 2 мм, де стрижень утримується металевими притисками (цангами), – цанговий олівець.

Сучасні механічні олівці досконаліші. При кожному натисканні кнопки відбувається автоматична подача невеликої ділянки грифеля. Такі олівці не потрібно заточувати, вони з вбудованим ластиком і мають різну фіксовану товщину лінії.

Ответы: 1. Велосипед. 2. 1 раз, потому что потом останется 90 (100 – 10) и надо будет отнимать уже от 90, а не от 100. 3. За 4 минуты. 4. На пятый. 5. Двое подошли к разным берегам реки. Поэтому сначала переправился один, а затем в той же лодке – другой. 6. Девять. 7. Одинаковые. 8. Тень. 9. Девочка прочла число в перевернутом виде: 98 вместо 86. 10. 32 треугольника. 11. Яма. 12. Одной девочке дали кролика вместе с клеткой. 13. Электрички не дымят (если нет пожара). 14. Девять. 15. Твое имя.

Помоги муравью поскорее добраться до муравейника.

Ночник «Звездное небо»

Вариант №1

Тебе понадобятся:

- стеклянная банка с крышкой (в форме цилиндра);
- лист плотной фольги;
- фонарик на батарейках;
- ножницы;
- шило.

1 Вырежи фольгу по высоте баночки, продырявив ее по всей площади и помести внутрь емкости.

2 После этого в банку нужно положить включенный фонарик и самодельный звездный ночник готов!

Вариант №2

Существует более простой способ сделать звездный ночник – используя самую обычную консервную банку.

1 Очисти поверхность баночки от этикетки, покрась в подходящий цвет и продырявь шилом.

2 После этого внутрь банки можно положить либо включенный фонарик на батарейках, либо даже просто поставив зажжённую свечу.

Готово!

Артур Максвелл

Запрещенное катание

Колин был очень примерным мальчиком, и папа подарил ему в день рождения велосипед. В тот день ему исполнилось шесть лет. Мальчик был счастлив и целыми днями катался на велосипеде.

Но этот подарок не пошел ему впрок. У мамы появился повод для недовольства: вместо того чтобы помогать ей по хозяйству, Колин весь день катался на велосипеде. Вскоре он начал хвастаться перед своими друзьями, демонстрируя им, как он ездит босиком и не держась руками за руль.

Мама засомневалась, правильно ли они поступили, сделав сыну такой подарок. Может быть, папа слишком рано купил ему велосипед? Но теперь уже невозможно было что-то изменить, к тому же Колин ездил на велосипеде в школу. Мама решила серьезно поговорить с сыном.

– Колин, – сказала она, когда сын вернулся из школы, – я хочу поговорить с тобой относительно велосипеда.

– А что случилось?

– Я рада, что велосипед тебе нравится, но прошу тебя быть осторожным. Езда без руля, может, и выглядит оригинально, но очень опасна, особенно для мальчика твоего возраста и при таком движении на дорогах.

– Пустяки! Все ребята ездят так, и ни с кем ничего не случилось, – беспечно ответил Колин.

– Хорошо, что пока не случилось, – сказала мама, – но всякое может случиться. И это очень неразумно – кататься на велосипеде босиком.

– Подумаешь, да и что может случиться? – важно спросил Колин.

– А вот что, – пояснила мама. – Твоя ступня может попасть в спицы или палец в цепь, и ты можешь сильно поранить ноги.

– Ха-ха-ха! – рассмеялся Колин. – Неужто я могу сделать что-то подобное?!

– Мальчики намного старше тебя порой попадают в беду, – ответила мама.

– Но я никогда так не сделаю, – произнес Колин.

– Надеюсь, – сказала мама. – И помни: я запрещаю тебе кататься босиком. Во всех случаях, кроме поездок в школу, ты обязан говорить мне, куда едешь. Тебе понятно?

– Ты хочешь сказать, что я должен говорить тебе каж-

дый раз, куда еду? – переспросил Колин.

– Каждый раз, когда ты уходишь из дома, – произнесла мама. – Я должна знать, где ты, и убедиться, что ты обу-

– Ох! – недовольно воскликнул Колин. – Что за жизнь?!

– Это все для твоего же блага. Когда-нибудь ты сам убе-дишься в этом. И когда ты подрастешь, поймешь.

Колин нахмурился и пошел на улицу с твердым намерением кататься только вокруг дома.

Затем он стал убеждать себя: «Не понимаю, почему я не могу кататься босиком. Другие ребята так катаются. И если бы маме было столько лет, сколько мне, она тоже каталась бы без обуви. И я не должен каждый раз говорить ей, когда ухожу из дома. Это уж слишком!»

Подобные мысли очень опасны, потому что они никогда никого к добру не приводили. Спустя полчаса Колин уже выезжал из ворот дома и, конечно, без обуви.

Но вскоре недобрые предположения мамы сбылись. С криками и слезами, оставляя за собой кровавый след, Колин, хромя, брел домой.

– Что случилось? – спросила мама, выбежав ему навстречу и подхватив его. – Что ты сделал? Я думала, ты играешь в саду.

Плача и вскрикивая от боли, Колин попытался объяснить, что с ним произошло.

Он незаметно вышел со двора и отправился кататься, надеясь, что мама не увидит его. Вскоре он поехал, управляя велосипедом только одной рукой. Колесо велосипеда ударило о выступ дороги и стало сильно вилять, нога мальчика соскользнула с педали и попала между цепью и большим зубчатым колесом.

– Ой-ой! – кричал он, когда мама промывала ему рану. – Рана очень серьезная?

– Да, очень, – ответила мама. – Лучше тебя отправить сейчас в больницу, иначе ты потеряешь большой палец.

Колин стонал и охал, пока соседи вызывали «скорую помощь».

– Ну зачем я это сделал? – всхлипывал он.

– Такие же слова, должно быть, произнес Адам, когда покидал Едемский сад, – сказала мама. – Это ужасная расплата за непослушание.

На этот раз пришлось расплачиваться раной на ноге.

ОСЕННИЙ КРОССВОРД

1. Время года, следующее за летом.
2. Предмет одежды для шеи.
3. Что люди собирают в начале осени в огородах и садах?
4. Съедобный гриб, растущий в березовой роще.
5. Вид осадков, преобладающий осенью.
6. Природное явление, при котором плохо видно на улице.
7. Звук, который издают осенние листья под ногами.
8. Аксессуар, помогающий людям прятаться от осенних осадков.
9. Месяц года, начинающий осень.
10. Осеннее явление, при котором с деревьев падает листва.

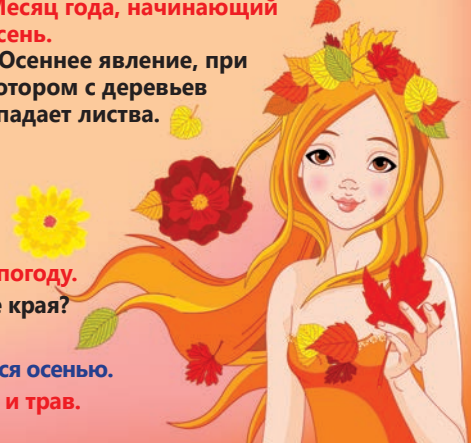
11. Обувь, спасающая ноги от промокания в дождливую осеннюю погоду.

12. Как называют всех птиц, улетающих в осенний период в теплые края?

13. Одежда, приходящая на смену футболке и кофте осенью.

14. Теплые или холодные перемещения воздуха, особо усиливающиеся осенью.

15. Цвет, преобладающий осенью в окраске деревьев, кустарников и трав.

My toys

Мои игрушки

TASK 1

Read and learn new words.
Прочитай и выучи новые слова.

doll [дол] – кукла

kite [кайт] –
воздушный
змей

car [ka:] – машинка

ball [бол']
мяч

plane [плэйн] – самолет

yo-yo [ёу-ёу] – йо-йо

TASK 2

Tick the correct picture. Отметь галочкой необходимую картинку.

It's a ball.

It's a kite.

It's a train.

It's a doll.

**It's a
teddy bear.**

Найди необходимые слова.

TASK 3

C	B	A	I	A	I	Y	T	B	T	R	A	I	N
F	I	V	E	A	G	O	I	A	I	I	C	A	R
A	K	A	I	A	E	Y	I	L	H	R	E	P	G
C	E	A	L	A	I	O	T	L	O	N	Y	L	A
F	I	D	O	L	L	U	I	A	I	I	L	A	S
B	I	A	I	A	H	K	I	T	E	N	K	N	E
T	E	D	D	Y	B	E	A	R	X	E	N	E	V

TASK 4

What have the children got? Read and circle the toys. Answer the questions TRUE or FALSE. Какие игрушки есть у каждого из детей? Прочитай и обведи правильный вариант. Ответь на вопросы: ВЕРНО или НЕТ.

KATE

TOM

1 Kate has got a ball.

2 Tom has got a plane.

3 Kate has got a bike.

4 Tom has got a car.

5 Kate has got a kite.

**I've got a doll, a bike
and a teddy bear.**

**I've got a car, a train
and a yo-yo.**

TASK 5

Read and color the toys. What about you? What toys have you got? Draw and write. Прочитай и раскрась игрушки в необходимые цвета. Какие игрушки есть у тебя? Напиши и нарисуй.

I've got a

**I've got a pink doll,
a red bike, a green
yo-yo and a brown
teddy bear.**

У мальовничому районі нашого міста, на третьому поверсі п'ятиповерхового будинку проживала дружна родина: тато, мама, донечка Даринка та бабуся.

Була вже вечірня година. Осіннє сонечко добігло майже до крайнеба. Бабуся готувала вечерю. Смачні запахи заповнили кухню. Поряд з бабуся сидів сусідський пухнастий кіт Димко, котрий інколи заходив до них у гості. Він крутив головою, стежачи за бабусяними руками та тихенько нявчав, ніби казав: «Точнісінько, як у моєї Зіни Микитівни».

Даринка виконувала домашнє завдання. Вона сиділа за своїм столиком і щось старанно нотувала в зошиті, потім узяла до рук підручника. «Мабуть, у цьому прикладі є помилка, – мовила вона, дивлячись у книгу. – Уже вп'яте перераховую...». Цієї миті прилетів горобчик і сів на піддашок. Побачивши якусь цяточку, він почав стукати дзьобиком по склу, наче промовляючи: «Так-так, помилка. Так-так, помилка».

«І хто вигадав оцю математику... граматику? – розмірковувала дівчинка, дивлячись на горобчика. – Мабуть, це був якийсь пан Нудьга».

«Так-так», – повторював горобчик.

«Йому набридло нудьгувати самому, от він і вигадав математику та граматику, щоб інші також нудьгували з ним», – продовжувала дівчинка. Але горобчик не відповів, а лишень покрутив голівкою та, махнувши крильцями, полетів. А Даринка із сумом подивилася йому вслід.

Раптом вхідні двері відчинилися, і дівчинка побігла зустрічати тата й маму.

«Тату! Мамо!» – вигукнула Даринка, кидуючись до них в обійми. Тато підхопив її і притиснув до себе. Потім, сидючи на руках у тата, дівчинка обійняла та поцілувала маму.

Бабуся визирнула з кухні. «От добре! Незабаром буде готова вечеря».

– Мамо, я тобі допоможу, – звернулася мама до бабуся й пішла в кухню.

– Ну що ж, Даринко, а ми з тобою підемо прибирати вітальню, – промовив тато.

– Згода! – вигукнула дівчинка. – Тату, а хто вигадав математику та граматику?

– Це складне питання, – усмінувся тато і, поправивши окуляри, продовжив: – Розумієш, щоб досліджувати створений Богом навколишній світ, людині довелося вивчати різні науки, зокрема й математику. Найвідомішими математиками були: Піфагор, Евклід, Ейлер, Остроградський, Бояї, Гаус, Ріман та багато інших.

– І їм це було цікаво? – здивувалася Даринка.

– Так, адже математика – дуже цікава і важлива наука, як і граматики. Пам'ятаєш віршик Бориса Заходера, у якому автор навмисне поставив коми не там, де потрібно? А яким дивним став зміст!

*Очень-очень странный вид,
Речка за окном горит,
Чей-то дом хвостом виляет,
Песик змея запускает,
Мальчик чуть не слопал мышку,*

*Кот в очках читает книжку,
Старый дед влетел в окно,
Воробей схватил зерно
Да как крикнет, улетая:
«Вот, что значит запятая!»*

Даринка розсміялася:

– Уявляю собі це все! Мабуть, дід першим би вигукнув: «Негайно поставте коми де слід!»

– От бачиш, – підсумував тато, – що трапляється, якщо порушувати правила пунктуації. А тепер розповідай, що в тебе сталося.

– Приклад не можу розв'язати.

– Ти виконувала на чернетці, як я тебе вчив? – запитав тато.

– Так! – ствердно відповіла Даринка.

– Це добре, таким чином ми маємо змогу простежити хід твоїх думок і побачити, де ти помилилася.

Він узяв до рук підручника й чернетку, подивився на приклад, потім на те, як його було розв'язано в чернетці, та звернувся до донечки.

– Даринко, ти уважно читала правила до цього прикладу?

– Так, – кивнула Даринка.

– Але мені здається, що ти була не зовсім уважною. Прочитай правила ще раз.

Даринка взяла до рук підручника й почала читати. Голос її ставав дедалі тихішим. Дівчинці стало зрозуміло, чому вона не могла розв'язати приклад.

– Мабуть, – зітхнула вона, – моя неухажність мене підвела.

– Не журися, – тато знову погладив її по голівці, – наступного разу будь уважнішою. Крім того, проси в Бога мудрості. Він завжди готовий нам допомогти!

КОРЕКТОР

Виправляємо помилки.

Київ – столиця України.

Бжолі – корисні та працюючі комахи.

Максим полюбляє огірки та кукурузу.

Лилеки літали високо над хатою.

На галявині стояв виликий та гарний олен.

Чапля вхоплює рибу своїм довгим зьобом.

Марійка забула пришити гудзик до старої блузки.

Іван побачив на квітці великого жмеля.

Мама поклала на стіл червоне соковите йяблуко.

Ми прийшли додому та почали гратися новенькою дзигною.

МАТЕМАТИКА

Математика шукає
Наполегливість, терпіння.
Учнів так вона навчає
Не одне вже покоління.

Треба щось порахувати?
Не спіши, а добре думай.
Числа додавай завзято
Та дізнайся, що за сума.

Порахуй на віднімання,
Розв'яжи тепер задачу.
Зрозуміле запитання?
Я ще рішення не бачу.

Ще уважно прочитаю.
Так! Тепер все зрозуміло.
Зараз відповідь дізнаюсь
І скажу: «Знання – це сила!»

Ольга Бокова

Розфарбуй за цифрами.

ОБВЕДИ УЛИТКУ, НЕ ВЫХОДЯ ЗА КОНТУР.

РЕШИ ГОЛОВОЛОМКУ.

$$\text{Кіт} + \text{Кіт} + \text{Кіт} = 60$$

$$\text{Мурашка} + \text{Мурашка} + \text{Кіт} = 22$$

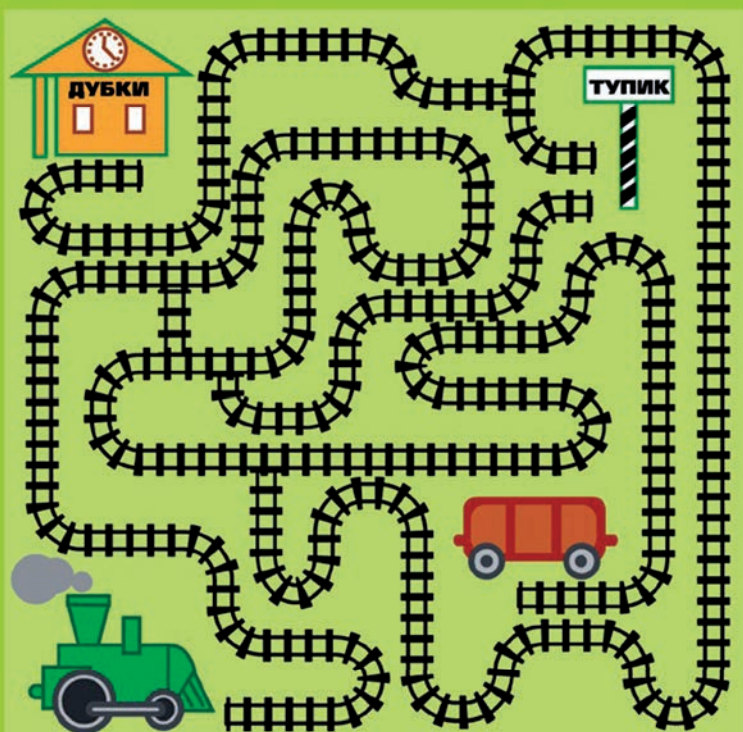
$$\text{Мурашка} + \text{Пісцяк} = 21$$

$$\text{Пісцяк} + \text{Кіт} \times \text{Мурашка} = ?$$

ЯК ЧУДОВО ВІДПОЧИЛИ ДРУЗІ НА КАНІКУЛАХ! ПОДИВИСЯ УВАЖНО І СКАЖИ, ХТО ДЕ ПРОВІВ СВОЇ КАНІКУЛИ.

Паровозик повинен приїхати на станцію **ДУБКИ** вчасно. Але по дорозі йому потрібно прицепити вагончик з грузом і не застрягти в тупику. Допоможи йому це зробити.

Небезпека

Уся худоба й домашні птахи у дворі бабусі Поліни жили дружно: ніхто нікого не дзьобав, не відганяв. Навіть коли в курочки Пістрявки з'явилися маленькі пухнасті курчатка, кіт Рудько дозволяв їм гуляти біля самісінького свого носа, спокійно продовжуючи грітися на сонечку.

А от хитрючий сусідський кіт Гвідон уже декілька разів діставав по носі від бабусиною півня Капітана за спробу викрасти курчатко. На деякий час такий захист стримував мисливську вдачу Гвідона. Та коли ніс переставав боліти, він знову зі слинкою на губах підкрадався до подвір'я з надією викрасти такий бажаний жовтенький клубочок. Пістрявка та

Капітан постійно мали бути на сторожі. І щойно виникала небезпека, вони відразу ж голосно кликали дітей під мамині крила. Утім, одне курчатко виявилось дуже впертим. Скільки його не кликали батьки, воно не поспішало ховатися. Уже кілька разів тато Капітан рятував його своїм сильним дзьобом. Але може статися й таке, що кіт Гвідон виявиться прудкішим, і тоді півень-тато не встигне допомогти!

Упертими бути, малята, дуже небезпечно. Ісус завжди хоче вас уберегти й захистити, якщо тільки ви не будете упиратися. Пам'ятайте, друзі, вдалині від Ісуса на вас чатує небезпека.

ЧОМУ ДМЕ ВІТЕР?

Чи помічали ви, які пригоди трапляються іноді на вулиці у вітряний день? Ось вітер вихопив з рук у перехожого газету й жбурнув її через огорожу. Ось зірвав з нього капелюха й покотив колесом по вулиці. Нарешті гримнув несподівано віконною рамою, та так сильно, що посипалося скло. І зник... Усе це лише дрібні витівки вітру. Та коли здійснюється сильний вітровий, то завдає значно більшого лиха. Він вириває з корінням дерева, топить у морях і океанах кораблі, руйнує цілі поселення. Через нього бувають грозові зливи та повені. Проте штормові вітри й урагани, вчинивши свою лиху справу, кудись зникають, і настають ясні дні. У чому тут річ? Звідки взагалі з'являється цей не-

видимка-вітер? Довкола нас і над нами завжди є повітря. Цілий повітряний океан. Повітря майже ніколи не буває спокійним. Воно постійно рухається. Ці повітряні потоки – то теплі, то холодні, то слабкі, то потужні – і називаються вітрами. Що ж примушує повітря рухатися з місця на місце? Дві сили – тепло й холод. Ви, напевно, звертали увагу, що в кімнаті, ближче до підлоги, повітря завжди прохолодніше. Якщо в зимово-осінній час відчинити двері з кімнати в коридор чи на сходи, то ноги відчують щемку прохолоду. А станьте на стіл і підніміть руку до стелі – там завжди тепліше, ніж долі. Таку вже властивість має повітря: нагріваючись, воно піднімається

вгору, а холодне надходить на його місце. Те саме відбувається і на великих просторах. Повітря нагрівається не скрізь однаково. Тому воно переміщується, рухається, утворюючи вітер. Теплий вітер лине на північ, холодний – мчить на південь. І коли зіткнуться між собою ці грізні велетні, тут і починається бій: народжуються шторми й урагани, гримить грім чи здійснюється хуртовина. Багато років люди вивчають поведінку вітрів, їхні шляхи-дороги над землею. За допомогою приладів можна передбачати, де пролітатимуть теплі чи холодні вітри, де вони зустрінуться, якою буде погода.

С. Соколинська

Ліда Кот

Еріка Колош

Діана Наймибудка

Богдана Винниченко

Вікторія Трощій

Міша Кот

Дарина Гайдук

Анастасія Ковальчук

Анастасія Саганець

Богдан Козачков

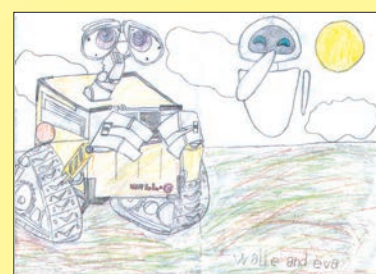
Вероніка Дусь

Віка Мудрак

Вікторія Ярош

Даниїл Кузьмін

Іванка Ільков

Ілона Куренко

Віктор Джердж

Карина Каліушко

Софія Панітовська

Софія Рябовол

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, **ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ** на зворотному боці кожного малюнка).

Руслан Татарчук

Надія Шевчук

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Над номером працювали:
Інна Гунько, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою
право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються.
Листування ведеться лише
на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

